

Vajtimet

¹ Si qëndron vallë i vetmuar qyteti që ishte plot e përplot me popull? E madhja midis kombeve është bërë si një e ve; princesha midis provincave i është nënshtruar haraçit. ² Ajo qan me hidhërim natën, lotët vijëzojnë faqet e saj; midis gjithë atyre që e donin nuk ka njeri që ta ngushëllojë; tërë miqtë e saj e kanë tradhëtuar, janë bërë armiq të saj. ³ Juda ka shkuar në robëri, mbi të rëndojnë pikëllimi dhe një skllavëri e rëndë; ai banon midis kombeve, nuk gjen prehje; tërë përndjekësit e tij e kanë arritur midis fatkeqësive. ⁴ Rrugët e Sionit mbajnë zi, sepse askush nuk vjen më në festat solemne; tërë portat e tij janë të shkreta, priftërinjtë e tij psherëtinë, virgjëreshat e tij hidhërohen dhe ai është në trishtim. ⁵ Kundërshtarët e tij janë bërë sundimtarë, armiqtë e tij begatohen, sepse Zoti e ka mjeruar për shkak të morisë së shkeljeve të tij; fëmijët e tij kanë shkuar në robëri përpara armikut. ⁶ Vajza e Sionit ka humbur tërë madhësinë e saj; krerët e tij janë bërë si drerë që nuk gjejnë kullotë; ecin pa forca përpara atyre që i ndjekin. ⁷ Në ditët e trishtimit të tij dhe të endjes Jeruzalemi kujton tërë të mirat e çmuara që zotëronte qysh nga ditët e lashta. Kur populli i tij binte në dorë të armikut dhe askush nuk i vinte në ndihmë, kundërshtarët e tij e shikonin dhe qeshnin me shkatërrimin e tij. ⁸ Jeruzalemi ka mëkatuar rëndë, prandaj është bërë një gjë e fëlliqur; tërë ata që e nderonin e përçmojnë, sepse e kanë parë lakuriq, po, ai psherëtin dhe kthehet prapa. ⁹ Fëlliqësia e tij ishte në cepat e rrobave të tij, nuk mendonte për fundin e tij; prandaj ra në mënyrë të habitshme, pa pasur njeri

që ta ngushëllojë: “Shiko, o Zot, dëshpërimin tim sepse armiku po ngrihet”. ¹⁰ Kundërshtari ka shtrirë dorën mbi të gjitha thesaret e tua, sepse pa kombet të hyjnë në shenjtëroren tënde; pikërisht ata që ti u kishe urdhëruar të mos hynin në kuvendin tënd. ¹¹ Tërë populli i tij psherëtin duke kërkuar bukë; japin gjërat e tyre më të çmuara për ushqim me qëllim që të rifitojnë jetën. “Shiko, o Zot, dhe kqyr sa jam bërë i neveritshëm!”. pranimi i mëkateve të tij dhe pasojat e tyre ¹² “Asgjë e tillë mos t’ju ndodhë, o ju që kaloni afër. Soditni dhe shikoni, në se ka një dhimbje të ngjashme me dhembjen time, ajo që më brengos dhe që Zoti më ka dhënë ditën e zemërimit të tij të zjarrtë. ¹³ Nga lart ka dërguar një zjarr në kockat e mia, i kaplon ato; ka shtrirë një rrjetë në këmbët e mia, më ka kthyer prapa, më ka shkretuar në kapitjen e ditëve të mia. ¹⁴ Nga dora e tij është lidhur zgjedha e shkeljeve të mia, që lidhen bashkë dhe rëndojnë mbi qafën time; më ka pakësuar forcën time; Zoti më ka lënë në duart e atyre të cilëve nuk mund t’u bëj ballë. ¹⁵ Zoti ka rrëzuar në mesin tim tërë trimat e mi; ka thirrur kundër meje një kuvend për të shtypur të rinjtë e mi; Zoti ka shtypur si në një butinë bijën e virgjër të Judës. ¹⁶ Prandaj unë qaj; sytë e mi, vetë sytë e mi shkrihen ndër lot, sepse ngushëlluesi që do të mund të më jepte përsëri jetën është larg meje. Bijtë e mi janë të dëshpëruar, sepse armiku doli fitimtar”. ¹⁷ Sioni zgjat duart e tij, por nuk ka njeri që ta ngushëllojë. Përsa i përket Jakobit, Zoti ka urdhëruar që ata që janë rreth tij të bëhen armiq të tij. Jeruzalemi është bërë në mes tyre si një gjë e papastër. ¹⁸ Zoti është i drejtë, sepse jam rebeluar kundër fjalës së tij. Dëgjoni, pra, o popuj mbarë, dhe shikoni dhimbjen time! Virgjëreshat e mia dhe të rinjtë e mi kanë shkuar në robëri. ¹⁹ Thirra dashnorët e mi, por ata më kanë mashtruar; priftërinjtë

e mi dhe pleqtë e mi nxorën frymën e fundit në qytet, ndërsa kërkonin ushqim për të shpëtuar jetën e tyre. ²⁰ Shiko, o Zot, unë jam në ankth. Zorrët e mia dridhen, zemra ime është e tronditur brenda meje, sepse kam qënë rebele e madhe. Jashtë shpata më la pa bij, në shtëpi është si të jetë vdekje. ²¹ Më dëgjojnë që psherëtij, askush nuk më ngushëllon. Tërë armiqtë e mi e kanë mësuar fatkeqësinë time dhe janë të kënaqur që ti ke bërë këtë gjë. Ti do të sjellësh ditën që ke lajmëruar, dhe atëherë do të jenë si unë. ²² Le të vijë para teje tërë ligësia e tyre, dhe trajtoi ashtu si më ke trajtuar mua për shkak të të gjitha shkeljeve të mia. Sepse të shumta janë psherëtimat e mia dhe zemra ime lëngon.

2

¹ Si bëhet që në zemërimin e tij Zoti ka mbuluar me një re bijën e Sionit? Ai ka hedhur nga qielli në tokë lavdinë e Izraelit dhe nuk u kujtua për ndenjësën e këmbëve të tij ditën e zemërimit të tij. ² Zoti i ka shkatërruar pa mëshirë të gjitha banesat e Jakobit; në zemërimin e tij ka shembur fortesat e bijës së Judës, i ka hedhur për tokë duke përdhosur mbretërinë dhe krerët e saj. ³ Me një zemërim të zjarrtë ka thyer tërë fuqinë e Izraelit, ka tërhequr të djathtën e tij përpara armikut, ka djegur në mes të Jakobit si një zjarr flakërues që gllabëron gjithçka rreth e qark. ⁴ Ka nderur harkun e tij si një armik, ka ngritur dorën e djathtë si një kundërshtar, ka shkatërruar të gjitha ato që ishin të këndshme për sytë në çadrën e bijës së Sionit, e ka derdhur zemërimin e tij si një zjarr. ⁵ Zoti u bë si një armik; përpiu Izraelin, përpiu tërë pallatet e tij, shkatërroi fortesat e tij, shumëfishoi të qarat dhe vajtimet tek e bija e Judës. ⁶ Shkatërroi tabernakullin e tij si një kopësht, prishi vendin ku mblidhet kuvendi; Zoti bëri

të harrohen në Sion festat solemne dhe të shtunat dhe gjatë tërbimit e të zemërimit të tij hodhi poshtë mbretër dhe priftërinj. ⁷ Zoti braktisi altarin e tij, hodhi poshtë shenjtëroren e tij, dorëzoi në dorë të armikut muret e fortesave të tij; ata lartuan britma në shtëpinë e Zotit si në një ditë feste solemne. ⁸ Zoti vendosi të shkatërrojë muret e bijës së Sionit; vuri litarin, nuk ka hequr dorë nga shkatërrimi; ka bërë të vajtojnë fortësia dhe mure; që të dyja lëngojnë. ⁹ Portat e tij janë fundosur në dhe; ai ka prishur dhe ka copëtuar shufrat e tyre; mbreti i tij dhe krerët e tij ndodhen midis kombeve; nuk ka më ligj, dhe profetët e tij nuk marrin asnjë vegim nga Zoti. ¹⁰ Pleq të bijës së Sionit ulen për tokë në heshtje; kanë hedhur pluhur mbi kokën e tyre, kanë ngjeshur trupin me thes; virgjëreshat e Jeruzalemit ulin deri në tokë kokën e tyre. ¹¹ Sytë e mi konsumohen nga të qarat, zorrët e mia drithërohen, mëlçia ime përhapet për tokë për shkak të shkatërrimit të bijës së popullit tim, për ligështimin e fëmijëve dhe të foshnjave në gji në sheshet e qytetit. ¹² Ata u kërkonin nënave të tyre: “Ku është gruri dhe vera?”, ndërsa po ligështoheshin si të plagosur për vdekje në sheshet e qytetit dhe jepnin shpirt në prehrin e nënave të tyre. ¹³ Si mund të të jap zemër? Në çfarë do të të ngjas, o bijë e Jeruzalemit? Çfarë gjë do të krahasoj me ty që të të ngushëlloj, o bijë e virgjër e Jeruzalemit? Sepse shkatërrimi yt është i madh si deti; kush mund të të shërojë? ¹⁴ Profetët e tu kanë pasur për ty vegime të rreme dhe të paarsyeshme; nuk kanë zbuluar lakuriq paudhësinë tënde që të largojnë robërinë prej teje; ata kanë shqiptuar për ty profeci të rreme dhe mashtruese. ¹⁵ Tërë kalimtarët i rrahin duart kundër teje; fërshëlajnë dhe tundin kokën kundër bijës së Jeruzalemit: “Ky qënka qyteti që e quanin “bukuri e përsosur”, “gëzimi i tërë tokës”?”. ¹⁶ Tërë

armiqtë e tu hapin gojën kundër teje; fërshëllejnë dhe kërcëlljnë dhëmbët, dhe thonë: “E kemi gëlltitur! Po, kjo është dita që prisnim; arritëm ta shohim”. ¹⁷ Zoti ka realizuar atë që kishte menduar; ka mbajtur fjalën që kishte dekretuar në ditët e lashta. Ka shkatërruar pa asnjë mëshirë, ka vepruar në mënyrë që armiku të gëzohet me ty, ka lavdëruar fuqinë e kundërshtarëve të tu. ¹⁸ Zemra e tyre i bërtet Zotit: “O mure të bijës së Sionit, bëni që të derdhen lotët si një përrua ditën e natën. Mos i jepni qetësi vetes, mos paçin çlodhje bebet e syve tuaj. ¹⁹ Çohuni, bërtisni natën, në fillim të çdo vigjiljeje. Derdhni si ujë zemrën tuaj përpara fytyrës së Zotit. Ngrini duart në drejtim të tij për jetën e fëmijëve tuaj, që mpaken nga uria në hyrje të të gjitha rrugëve”. ²⁰ “Shiko, o Zot, dhe shqyrto. Cilin ke trajtuar në këtë mënyrë? A duhet të hanin gratë frytin e barkut të tyre, fëmijët që përkëdhelnin? A duhet të vriteshin prifti dhe profeti në shenjtëroren e tij? ²¹ Të vegjëlit dhe pleqtë dergjen për tokë nëpër rrugë; virgjëreshat e mia dhe të rinjtë e mi kanë rënë nga shpata; ti i ke vrarë ditën e zëmërimit tënd, i ke masakruar pa mëshirë. ²² Ti ke mbledhur si për një ditë feste tmerret që më rrethojnë nga çdo anë. Në ditën e zëmërimit të Zotit nuk pati as ikanak as të mbetur. Ata që kisha ushqyer me gji dhe që kisha rritur, i shfarosi armiku im”.

3

¹ Unë jam njeriu që pa hidhërimin nën thuprën e tërbimit të tij. ² Ai më ka udhëhequr dhe më ka bërë të eci nëpër terr dhe jo në dritë. ³ Po, kundër meje ai ka kthyer disa herë dorën e tij tërë ditën. ⁴ Ai ka konsumuar mishin tim dhe lëkurën time, ka coptuar kockat e mia. ⁵ Ka ndërtuar fortesa kundër meje, më ka rrethuar me

hidhërim dhe me ankth. ⁶ Ka bërë që unë të banoj në vende plot errësirë, ashtu si të vdekurit prej shumë kohe. ⁷ Më ka ndërtuar një mur rreth e qark, me qëllim që unë të mos dal; e ka bërë të rëndë zinxhirin tim. ⁸ Edhe kur bërtas dhe kërkoj ndihmë me zë të lartë, ai nuk pranon të dëgjojë lutjen time. ⁹ Ai i ka mbyllur rrugët e mia me gurë të prerë, i ka bërë shtigjet e mia plot me prita. ¹⁰ Ai ka qenë për mua si një ari në pritë, si një luan në vende të fshehta. ¹¹ Ka devijuar rrugët e mia, më ka coptuar dhe më ka dëshpëruar. ¹² Ka nderur harkun e tij dhe më ka bërë objekt të shigjetave të tij. ¹³ Ka bërë të depërtojnë në zemrën time shigjetat e kukurës së tij. ¹⁴ Jam bërë tallja e tërë popullit tim, kënga e tij e tërë ditës. ¹⁵ Më ka ngopur me hidhërim, më ka bërë të pij pelin. ¹⁶ Më ka coptuar dhëmbët me zall, më ka mbuluar me hi. ¹⁷ Ke larguar shpirtin tim nga paqja, kam harruar mirëqënien. ¹⁸ Kam thënë: “Është zhdukur besimi im dhe shpresa ime tek Zoti”. ¹⁹ Kujtohu për pikëllimin dhe për endjen time, për pelinin dhe hidhërimin. ²⁰ Shpirti im kujtohet gjithnjë për këtë dhe është i rrëzuar brenda meje. ²¹ Këtë dua ta sjell në mëndje dhe prandaj dua të shpresoj. ²² Është një hir i Zotit që nuk jemi shkatërruar plotësisht, sepse mëshirat e tij nuk janë mbaruar plotësisht. ²³ Përtëriten çdo mëngjes; e madhe është besnikeria jote. ²⁴ “Zoti është pjesa ime”, thotë shpirti im, “prandaj do të kem shpresë tek ai. ²⁵ Zoti është i mirë me ata që kanë shpresë tek ai, me shpirtin që e kërkon. ²⁶ Gjë e mirë është të presësh në heshtje shpëtimin e Zotit. ²⁷ Gjë e mirë është për njeriun të mbajë zgjedhën në rininë e tij. ²⁸ Le të ulet i vetmuar dhe të qëndrojë në heshtje kur Perëndia ia imponon. ²⁹ Le ta vërë gojën e tij në pluhur, ndofta ka ende shpresë. ³⁰ Le ti japë faqen atij që e godet, të ngopet me fyerje. ³¹ Sepse Zoti nuk hedh poshtë për gjithnjë;

³² por, në rast se të hidhëron, do ti vijë keq sipas shumicës së zemërmirësive të tij, ³³ sepse nuk e bën me kënaqësi poshtërimin dhe hidhërimin e bijve të njerëzve. ³⁴ Kur dikush shtyp nën këmbët e tij tërë robërit e dheut, ³⁵ kur dikush shtrëmbëron të drejtën e një njeriu në prani të Më të Lartit, ³⁶ kur dikujt i bëhet një padrejtësi në çështjen e tij, a nuk e shikon Zoti? ³⁷ Vallë kush thotë diçka që më pas realizohet, në rast se Zoti nuk e ka urdhëruar? ³⁸ E keqja dhe e mira a nuk vijnë vallë nga goja e Më të Lartit? ³⁹ Pse vallë ankohet një njeri i gjallë, një njeri për ndëshkimin e mëkateve të tij? ⁴⁰ Le të shqyrtojmë rrugët tona, t'i hetojmë dhe të kthehemi tek Zoti. ⁴¹ Le të ngremë lart zemrat tona dhe duart tona në drejtim të Perëndisë të qiejve. ⁴² Ne kemi kryer mëkate, kemi qënë rebelë dhe ti nuk na ke falur. ⁴³ Je mbështjellë në zëmërimin tënd dhe na ke ndjekur, na ke vrarë pa mëshirë. ⁴⁴ Ti je mbështjellë në një re, në mënyrë që asnjë lutje të mos kalonte dot. ⁴⁵ Na ke bërë plehra dhe mbeturina në mes të popujve. ⁴⁶ Tërë armiqtë tanë kanë hapur gojën kundër nesh. ⁴⁷ Na ka rënë mbi trup tmerri, laku, dëshpërimi i thellë dhe shkatërrimi. ⁴⁸ Rrëke uji rrjedhin nga sytë e mi për shkatërrimin e bijës së popullit tim. ⁴⁹ Syri im derdh lot pa pushim, pa ndërprerje, ⁵⁰ deri sa Zoti të mos vështrojë nga qielli dhe të mos shikojë. ⁵¹ Syri im i sjell dhembje shpirtit tim për të gjitha bijat e qytetit tim. ⁵² Ata që më urrejnë pa shkak më kanë gjuajtur si të isha zog. ⁵³ Kanë shkatërruar jetën time në gropë, më kanë hedhur gurë. ⁵⁴ Ujrat rrjedhin mbi kokën time, unë thoja: “Ka marrë fund për mua”. ⁵⁵ Përmenda emrin tënd, o Zot, nga thellësia e gropës. ⁵⁶ Ti e dëgjove zërin tim; mos ia fshih veshin tënd psherëtimës sime, thirrjes time për ndihmë. ⁵⁷ Kur të kam thirrur ti je afuar; ke thënë: “Mos ki frikë!” ⁵⁸ O Zot ti ke mbrojtur çështjen e shpirtit tim, ti ke çliruar

jetën time. ⁵⁹ O Zot, ti ke parë dëmin që kam pësuar, prandaj mbro çështjen time! ⁶⁰ Ti ke parë tërë frymën e tyre të hakmarrjes, intrigat e tyre kundër meje. ⁶¹ Ti ke dëgjuar fyerjet e tyre, o Zot, tërë intrigat e tyre kundër meje, ⁶² fjalimet e tyre që ngrihen kundër meje, atë që mendojnë kundër meje tërë ditën. ⁶³ Vër re kur ulen dhe kur ngrihen, unë jam kënga e tyre. ⁶⁴ Shpërbleji, o Zot, sipas veprës së duarve të tyre. ⁶⁵ Bëji zemërgur, mallkimi yt qoftë mbi ta. ⁶⁶ Ndiqi në zemërimin tënd dhe shkatërroi poshtë qiejve të Zotit.

4

¹ Si u nxi ari, si u prish ari më i mirë! Gurët e shenjtërores u shpërndanë në hyrje të të gjitha rrugëve. ² Bijtë e çmuar të Sionit që çmoheshin si ar i kulluar, vallë si u konsideruan si enë prej balte, si punë e kryer nga duart e poçarit? ³ Edhe çakejtë japin gjirin për të ushqyer të vegjëlit e tyre, por bija e popullit tim është bërë mizore si strucët e shkretëtirës. ⁴ Gjuha e foshnjës në gji ngjitet, në qiellzën e tij nga etja; fëmijët kërkojnë bukë, por nuk ka njeri që t'ua japë atyre. ⁵ Ata që hanin ushqime të shijshme lëngojnë nëpër rrugë; ata që ishin rritur në purpur përqafojnë plehërishten. ⁶ Ndëshkimi i paudhësisë të vajzës së popullit tim është më i madh se ndëshkimi i mëkatit të Sodomës, që u shkatërrua në një çast, pa ndërhyrjen e dorës së njeriut kundër saj. ⁷ Princat e saj ishin më të shkëlqyeshëm se bora, më të bardhë se qumështi; e kishin trupin më të kuq se koralet, fytyra e tyre ishte si një safir. ⁸ Tani pamja e tyre është më e zezë se terri; nuk njihen dot më nëpër rrugë; lëkura e tyre bashkohet me kockat e tyre, është tharë, është bërë si dru. ⁹ Të vrarët nga shpata janë më mirë se ata që vdesin nga uria, sepse këta të fundit mbarojnë të

rraskapitur nga mungesa e prodhimeve të fushës. ¹⁰ Duart e grave të mëshirëshme kanë pjekur vetë fëmijët e tyre, të cilët u kanë shërbyer si ushqim, në shkatërrimin e bijës së popullit tim. ¹¹ Zoti i dha fund tërbimit të tij, ka derdhur zemërimin e tij të zjarrtë, ka nderur në Sion një zjarr, që ka gllabëruar themelet e tij. ¹² Mbretërit e dheut dhe tërë banorët e botës nuk do të kishin besuar kurrë që kundërshtari dhe armiku do të hynin në portat e Jeruzalemit. ¹³ Por kjo ndodhi për shkak të mëkateve të profetëve të tij dhe për shkak të paudhësive të priftërinjve të tij, që kanë derdhur në mes të saj gjakun e njerëzve të drejtë. ¹⁴ Ata endeshin si të verbër nëpër rrugë, të ndotur me gjak, në mënyrë që askush nuk mund të prekte veshjet e tyre. ¹⁵ Sapo dukeshin njerëzit bërtisnin: “Largohuni, një i papastër! Largohuni, largohuni mos e prekni!”. Kur iknin dhe shkonin duke u endur midis kombeve thonin: “Nuk do të mund të rrijnë më këtu”. ¹⁶ Fytyra e Zotit i ka shpërndarë, nuk do të kthejë mbi ta shikimin e tij; nuk kanë pasur respekt për priftërinjtë dhe as kanë treguar dhembshuri për pleqtë. ¹⁷ Përveç kësaj sytë tona konsumoheshin në pritjen e një ndihme të kotë. Nga vendi ynë i vëzhgimit prisnim më kot një komb që nuk mund të na shpëtonte. ¹⁸ Na gjuanin në çdo hap, duke na penguar të ecnim nëpër sheshet tona. Fundi ynë është i afërt, ditët tona janë plotësuar, fundi ynë ka mbërritur. ¹⁹ Përndjekësit tanë kanë qenë më të shpejtë se shqiponjat e qiellit, na kanë ndjekur në malet, na kanë ngritur prita në shkretëtirë. ²⁰ Fryma e flegrave tona, i vajosuri i Zotit është marrë në gropat e tyre, ai për të cilin thoshim: “Në hijen e tij do të jemi midis kombeve”. ²¹ Gëzohu dhe kënaqu, o bijë e Edomit, që banon në vendin e Utsit. Edhe ty do të të vijë kupa; do të dehesh dhe do të zbulosh lakuriqësinë tënde. ²² Ndëshkimi i paudhësisë sate u krye,

o bijë e Sionit. Ai nuk do të të çojë më në robëri; por do të ndëshkojë paudhësinë tënde, o bijë e Edomit, do të nxjerrë në shesh mëkatet e tua.

5

¹ Kujto, o Zot, atë që na ka ndodhur, shiko dhe vër re turpin tonë. ² Trashëgimia jonë u ka kaluar të huajve, shtëpitë tona njerëzve që nuk janë tanët. ³ Ne u bëmë jetimë, pa etër, nënat tona janë si të veja. ⁴ Duhet të paguajmë për ujët që pimë, drutë tona i kemi vetëm me pagesë. ⁵ Na ndjekin me një zgjedhë mbi qafë, jemi të rraskapitur dhe nuk kemi fare pushim. ⁶ I kemi shtrirë dorën Egjiptit dhe Asirisë për t'u ngopur me bukë. ⁷ Etërit tanë kanë mëkatuar dhe nuk janë më, dhe ne mbajmë ndëshkimin për paudhësitë e tyre. ⁸ Skllëvërit sundojnë mbi ne, askush nuk mund të na çlirojë nga duart e tyre. ⁹ E nxjerrim bukën duke rrezikuar jetën tonë, përpara shpatës së shkretëtirës. ¹⁰ Lëkura jonë është ngrohur si në një furrë për shkak të valës së urisë. ¹¹ Kanë dhunuar gratë në Sion, virgjëreshat në qytetet e Judës. ¹² Krerët janë varur nga duart e tyre, personi i pleqëve nuk është respektuar. ¹³ Të rinjtë i vunë të bluajnë, të vegjëlit u rrëzuan nën barrën e druve. ¹⁴ Pleqtë nuk mblidhen më te porta, të rinjtë nuk u bien më veglave të tyre. ¹⁵ Gëzimi i zemrave tona është pakësuar, vallja jonë është shndërruar në zi. ¹⁶ Kurora ka rënë nga koka jonë; mjerë ne, sepse kemi mëkatuar! ¹⁷ Prandaj u sëmur zemra jonë, për këto gjëra na janë errësuar sytë: ¹⁸ për malin e Sionit që është i shkretuar dhe në të cilin sillen dhelprat. ¹⁹ Por ti, o Zot, mbetesh për jetë, dhe fronti yt brez pas brezi. ²⁰ Pse do të na harroje për jetë dhe do të na braktisje për një kohë të gjatë? ²¹ Na bëj që të rikthehemi te ti, o Zot, dhe ne do të kthehemi; rivendos ditët tona si në

Vajtimet 5:22

11

Vajtimet 5:22

të kaluarën. ²² Mos vallë na hodhe poshtë fare apo je zemëruar me të madhe kundër nesh?

Bibla e Shenjtë
The Holy Bible in Albanian

Public Domain

Language: shqiptar (Albanian, Tosk)

Translation by: Albanian Bible Society

This Bible is in the PUBLIC DOMAIN in the United States. You may copy it freely.

2014-09-04

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 27 Jul 2020 from source files dated 12 Jun 2020

92fc4cc0-e5ee-58a5-884d-3139a6413894